

HOME

NIEUWS

FOTOGRAFIE

CD RECENSIES

CONCERT
RECENSIES

INTERVIEWS

CONCERT
KALENDER

TATTOO

LINKS

SITEMAP

CONTACT

ZOEKEN

ENGLISH

Cd recensie van W.E.T. - Wet

Artiest: W.E.T.

Titel cd: Wet

Label: Frontiers

Recensie geschreven door: Arjen de Graaf

W.E.T. is een samenwerkingsverband tussen Robert Säll van Work of Art, Erik Martensson van Eclipse en zanger Jeff Scott Soto van Talisman. Soto kennen we natuurlijk niet alleen van Talisman maar ook van zijn solo albums en zijn werk met Axel Rudi Pell en Yngwie Malmsteen. Bij zijn laatste werkgever Journey leek er een gouden toekomst voor hem weggelegd. Helaas liep het voor Soto anders en werd hij op een niet bepaald chique manier ontslagen. Een uitleg voor zijn ontslag heeft hij tot op de dag van vandaag niet gehad.

Met W.E.T. neemt hij in ieder geval revanche met misschien wel zijn beste vocale prestatie tot nu toe. Zijn stem klinkt minder rauw en veel melodieuzer dan voorheen. Dat komt echter ook door de geweldige songs die de samenwerking met Säll en Martensson heeft opgeleverd. Twaalf fantastische melodieuze hardrocksongs van zeer hoog niveau. Bovendien krijgen we op sommige momenten ook een idee hoe Journey geklonken zou hebben met Soto want de gelijkenissen met Journey zijn talrijk. Soms zijn het alleen korte stukjes, zoals de eerste tonen van opener Invincible, en in het geval van afsluiter If I fall zelfs een heel nummer. If I fall klinkt meer als Journey dan Journey zelf, inclusief de gitaarsolo. En aangezien dit nummer misschien wel het hoogtepunt van de cd is, is het ook zeker niet bedoeld als kritiek maar gewoon een constatering.

De overige tien songs die tussen Invincible en If I fall in staan zijn eveneens stuk voor stuk pareltjes. Zo is One love een heerlijk rockende meezinger en één van de meest catchy songs die ik in lange tijd gehoord heb. "Catchy" is eigenlijk de beste beschrijving voor het gehele album want iedere song heeft een geweldig refrein en een aanstekelijke melodie. Draai de volumeknop maar op 10 bij nummers als Brothers in arms, Running from the heartache, I'll be there, Damage is done, Just go en My everything, en je begrijpt wat ik bedoel. My everything doet me trouwens heel erg aan Bad English denken.

Twee andere hoogpunten zijn de ballads Come down like rain en One day at a time met Soto op zijn allerbest. Kan me niet herinneren hem ooit zo goed te hebben horen zingen. Onnodig te zeggen dat het album ook geweldig geproduceerd is. De sound staat als een huis. En daarmee is de conclusie heel simpel.....cd van het jaar!!

Punt: 9.50

Voor meer informatie over de band zie: www.jeffscottsoto.com